

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE MITROVICË

Numri i lëndës: 2024:048488
Datë: 28.01.2025
Numri i dokumentit: 06766056

C.nr.549/2024

GJYKATA THEMELORE NË MITROVICË/Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil, si gjykatë e shkallës së parë, me gjyqtaren Vlerona Maliqi, në çështjen juridike kontestimore të paditësit E. M. nga M., të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Elvir Imeri, avokat nga Mitrovica, kundër të paditurës Komuna e Mitrovicës Jugore, në Mitrovicë, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson Lirim Zeka, avokat nga Prishtina, me objekt kontesti kompensimin e shujtës ushqimore, jashtë seancës, me datë 20.01.2025, mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET** pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditësit E. M. nga M., dhe **DETYROHET** e paditura Komuna e Mitrovicës Jugore, në Mitrovicë, që paditësit, në emër të kompensimit të shujtës ushqimore për vitin ... respektivisht për ... ditë pune t'ia kompensoj shumën prej ...€ (...), për një ditë pune apo në total shumën prej ...€ (...), me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të rrjedh nga dita e paraqitjes së padisë, më datë ... e deri në pagesën definitive, në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.
- II. OBLIGOHET** e paditura Komuna e Mitrovicës Jugore, në Mitrovicë që paditëses në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, t'ia paguaj shumën prej ...€ (...), në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

III. REFUZOHET kërkesa e paditëses për kompensimin e shpenzimeve të procedurës në shumën e kërkuar prej ...€, përtej shumës së gjykuar në shumë prej ...€, si në pikën II të dispozitivit, si e pabazuar.

A r s y e t i m

Paditësi E. M. nga M., përmes përfaqësuesit të tij të autorizuar, më datë ..., pranë kësaj gjykate ka parashtruar padi, kundër të paditurës Komuna e Mitrovicës Jugore, në Mitrovicë, me objekt kontesti kompensimin e shujtës ushqimore, të cilën e ka plotësuar dhe precizuar me parashtrësën e datës 21.11.2024. Në padi paditësi ka theksuar se i njëjti është në marrëdhënie pune te e paditura, dhe se duke u bazuar në nenin 3 të Vendimit me nr.02-060/01-004883/21-7, të datës 28.01.2021, të nxjerrë nga Kuvendi i Komunës së Mitrovicës së Jugut, me të cilin është paraparë që çdo i punësuar në administratën komunale për vitin ..., në emër të shujtës për çdo ditë pune të kompensohet me shumën ...€, paditësit për ... ditë vijueshmërie në punë në vitin ..., t'ia kompensoj shumën prej ...€, me kamatë ligjore prej 8%, e cila fillon të rrjedh nga dita e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive, si dhe t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës dhe atë: shumën ...€ në emër të taksës gjyqësore për paraqitjen e padisë, shumën prej ...€, në emër të përpilimit të padisë, dhe shumën prej ...€ për çdo seancë, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e nxjerrjes së aktgjykimit.

E paditura Komuna e Mitrovicës së Jugut/Drejtoria Komunale e Arsimit, në Mitrovicë, në përgjigje në padi e ka kontestuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit, fillimisht me arsyetimin se kjo gjykatë nuk është kompetente për të shqyrtuar padinë e paditësit, pretendim ky të cilin e paditura e ka mbështetur në praktikë gjyqësore, duke i'a bashkangjitur përgjigjes në padi Aktvendimet e nxjerra nga Gjykata Themelore në Mitrovicë/Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil C.nr.588/2021 të datës 16.02.2023, dhe atë C.nr.589/2021 të datës 16.02.2023, si dhe Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.10879/21 të datës 13.01.2023. Tutje e paditura argumenton bazën juridike për refuzimin e kërkesëpadisë së paditësit, duke theksuar se kompensimi i shujtave nuk është paraparë as me Ligjin Nr.03/L-147 për Pagat e Nënpunësve Civil e as me Ligjin për Pagat në Sektorin Publik, pastaj se ndarja e mjeteve buxhetore për paga dhe mëditje të tjera pa miratimin e Ministrisë së Financave është e kundërligjshme sipas Ligjit për Menaxhimin e Financave Publike, respektivisht dispozitën e nenit 30 të këtij ligji. Pastaj sipas pretendimeve të të paditurës, Vendimi i Kuvendit të të paditurës, përmes të cilit ka shprehur

vullnetin që t'i paguajë shujtat, nuk ka qenë në përputhje me dispozitat e lartpërmendura dhe nuk ka kaluar as testin e ligjshmërisë në Ministrinë e Administrimit dhe Pushtetit Lokal si dhe në Ministrinë e Financave, si institucione përgjegjëse për mbikëqyrjen e akteve komunale sipas Ligjit për Vetëqeverisje Lokale dhe Rregullores (QRK) Nr.10/2019 për Shqyrtimin Administrativ të Akteve Komunale, ku si provë për të argumentuar këto pretendime ka bashkangjitur vendimin e Ministrisë së Financave me nr.të protokollit 2851-1/2022. Mbi bazën e të lartëcekurave i ka propozuar gjykatës dy kërkesa alternative dhe atë që të marrë aktvendim me të cilën kjo gjykatë shpallet jokompetente në pikëpamje lëndore për shqyrtimin e padisë së paditësit, ose të marrë aktgjykim me të cilin e refuzon në tërësi kërkesëpadinë e paditësit si të pabazuar. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar por nuk i ka specifikuar.

Pas vlerësimit të pretendimeve të palëve dhe provave të bashkangjitura nga ana e tyre, gjykata konstatoi se mes palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestuese gjendja faktike, rrjedhimisht nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e një vendimi meritor pa caktuar fare seancë gjyqësore në kuptim të dispozitës së nenit 398 të LPK-së, e cila përcakton se: *“Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*, dhe dispozitës së nenit 399 të LPK-së, e cila në par.1 përcakton se: *“Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadiisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadiia.”*, ndërsa në par.2 të saj përcakton se: *“Kërkesëpadiia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërtënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadiia qartazi janë në kundërtënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.”*

Gjykata gjen se në mes të palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se paditësi ishte në marrëdhënie pune te e paditura, pastaj nuk ishte kontestuese se në vitin 2021 paditësi ka pasur 226 ditë vijueshmërie në punë te e paditura, Poashtu nuk ishte kontestuese se e paditura me Vendimin nr.02-060/01-004883/21-7, të datës 28.01.2021, u'a ka njohur punëtorëve të saj të drejtën në kompensimin e shujtave ushqimore për ditët e pranisë në punë, por kontestuese rezultoi të jetë ligjshmëria e vendimit të lartëcekur dhe kompetenca e kësaj gjykate.

Pas shqyrtimit të pretendimeve të palëve ndërgjyqëse dhe provave të bashkangjitura, gjykata gjeti se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e themeltë.

Gjykata gjen se me Vendimin nr.02-060/01-004883/21-7, të datës 28.01.2021, të nxjerrë nga Kuvendi i Komunës së Mitrovicës së Jugut, respektivisht në pikën 2 të këtij vendimi përcaktohet se: “... Kuvendi i Komunës miraton lejimin e pagesës së shujtave të ushqimit për të gjithë të punësuarit në Administratën komunale për vitin 2021”, ndërsa në pikën 3 të po këtij vendimi përcaktohet se: “Pagesat e shujtave të ushqimit lejohet në vlerë prej ...€ (dyeuroepesëdhjetëcent) për çdo ditë pune (pranisë së punëtorit në punë), për të gjithë të punësuarit në administratën komunale”.

Nga aktemërimi i datës ..., rezulton se paditësi është në marrëdhënie pune te e paditura, në pozitën zyrtar për mbledhjen e tatimit.

Nga vërtetimi i punësimit, i lëshuar nga e paditura për paditësin, i datës ..., rezulton se në vitin ... paditësi ka pasur ... ditë vijueshmërie në punë te e paditura.

Provave të lartcekura gjykata i'u fali besimin e plotë ngase është bërë e besueshme fuqia provuese e tyre, duke u bazuar edhe në nenin 329 par.1 të LPK-së, i cili përcakton se “Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”.

Mbi këtë bazë, gjykata vlerëson se paditësi është i legjitimuar të kërkojë përmbushjen e detyrimit nga e paditura përmes rrugëve gjyqësore, respektivisht është krijuar marrëdhënia e detyrimit mes palëve ndërgjyqësve, në kuptim të dispozitës nga neni 245 i Ligjit Nr.04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve, ku parashihet se: “Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”.

Gjykata pas administrimit dhe vlerësimit të provave në shkresat e lëndës, vërtetoi se paditësi në vitin 2021 ka 226 ditë pune te e paditura, për këtë periudhë kohore për të paditurën në bazë të Vendimit nr.02-060/01-004883/21-7, të datës 28.01.2021, ka rrjedh obligimi që paditësit për çdo

ditë pune, në emër të shujtës ushqimore t'ia kompensoj shumën prej 2.50€, por që deri më sot e paditura nuk e ka përmbushur një detyrim të tillë.

Së këndejmi gjykata gjen se baza juridike në të cilën gjen mbështetje kërkesa e paditësit si punëmarrës te e paditura është Vendimi nr.02-060/01-004883/21-7, të datës 28.01.2021, i nxjerrë nga kjo e fundit.

Lidhur me lartësinë e kërkesëpadisë, gjykata mori parasysh vërtetimin e punësimit, të lëshuar nga e paditura, nga i cili u vërtetua se paditësi në vitin ... ka ... ditë pune te e paditura, andaj gjykata vendosi si në pikën I të dispozitivit.

Gjykata mori parasysh kundërshtimin e të paditurës lidhur me kompetencën lëndore të gjykatës dhe gjeti se një pretendim i tillë nuk qëndron pasi që në rastin konkret kemi të bëjmë me kërkesë për kompensimin e shujtës ushqimore, si derivat i vendimit të të paditurës nr.02-060/01-004883/21-7, të datës 28.01.2021, dhe meqënëse kjo e fundit nuk e ka përmbushur obligimin e saj që rrjedh nga ky vendim, atëherë kemi të bëjmë me kompensim të kërkesave materiale që rrjedhin nga marrëdhënia e punës me karakter detyrimor, dhe rrjedhimisht kjo gjykatë është kompetente për të gjykuar lidhur me këtë kërkesë.

Gjykata shqyrtoi edhe pretendimin e të paditurës lidhur me ligjshmërinë e vendimit nr.02-060/01-004883/21-7, të datës 28.01.2021, dhe gjeti se një pretendim i tillë nuk qëndron, pasi që vendimi në fjalë me rastin e publikimit në faqen e Komunës së Mitrovicës së Jugut më datë 25.02.2021, ka hyrë në fuqi, ndërsa në anën tjetër e paditura nuk ka ofruar asnjë provë se vendimi në fjalë është kontestuar nga autoriteti mbikëqyrës, respektivisht nëse është zhvilluar procedura e paraparë me dispozitën e nenit 81 dhe 82 të Ligjit Nr.03/L-40 për Vetëqeverisje Lokale.

Sa i përket kërkesës së Ministrisë së Financave nr.2851-1/2022, të cilës i referohet e paditura lidhur me rishqyrtimin e aktit, gjykata gjen se kjo kërkesë i referohet një vendimi tjetër të nxjerr nga e paditura më datë 31.10.2022, dhe jo vendimit në të cilin paditësi e mbështet kërkesëpadinë.

Lidhur me lartësinë e kamatës, gjykata vendosi në bazë të dispozitës së nenit 382 të LMD-së, e cila përcakton se: *“Debitori që vonon në përmbushjen e detyrimit në të holla debiton, përpos borxhit kryesor, edhe kamatën. Lartësia e kamatëvonesës është tetë përqind (8%) në vit, përveç nëse parashihet ndryshe me ligj të veçantë”*, e llogaritur nga data e parashtrimit të padisë më datë

Vendimin lidhur me shpenzimet e procedurës gjykata e mori duke u bazuar në dispozitën e nenit 452 të LPK-së, për arsye se pala e paditur duke qenë se e ka humbur kontestin ka për obligim që palës paditëse t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës. Lartësia e shpenzimeve të aprovuara i referohet shpenzimeve për përpilimin e padisë në shumë prej 104.00€ (e paraparë sipas Tarifës së Odës së Avokatëve të Kosovës, Nr.Tarifor 6 dhe 17), dhe taksës gjyqësore për padi në shumë prej 20.00€ (e paraparë sipas Udhëzimit Administrativ Nr.01/2017 për Unifikimin e Taksave Gjyqësore).

Gjykata refuzoi kërkesën e paditëses për kompensimin e shpenzimeve të procedurës në shumën e kërkuar prej 260.00€, përtej shumës së gjykuar në shumë prej 124.00€, si në pikën II të dispozitivit, pasi që gjeti se me Tarifën e OAK-së, nuk parashihet kompensimi për provizion bankar dhe poashtu shpenzimet e përfaqësimit në seancë gjyqësore nuk janë shkaktuar, pasi që gjykata lidhur me këtë çështje juridike ka vendosur pa mbajtur seancë gjyqësore, dhe rrjedhimisht pala paditëse nuk ka të drejtë në kompensimin e këtyre shpenzimeve, andaj edhe gjykata vendosi si në pikën III të dispozitivit.

Nga sa u tha më lart, e duke u bazuar në dispozitën e nenit 398 dhe 399 të LPK-së, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË MITROVICË

Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil

C.nr.549/2024, më datë 20.01.2025

Gj y q t a r j a

Vlerona Maliqi

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në afat prej 7 ditësh, nga dita e pranimit të të njëjtit, Gjykatës së Apelit të Kosovës në Prishtinë e nëpërmjet kësaj gjykate.